

(Uyan yarım uyan söndü yıldızlar)

(Serbest) (Saz)

Uyan yarım uyan söndü yıldızlar

Günkarşı te-peden doğ-mak üz-re-dir her sa bahgü ne-ği sey-re-den kız lar

(Sıyan)

mahmur göz le ri-ni öğ-mak üz-re-dir öğ-mak üz-re-dir u-yan ya-rım

(Aranca)

ses ler gel-di de rin den Ka-ran lık oy-na

na-da kop-tu oy-na-da kop-tu ye-rin-den

ilk a-şık ka-pa-nın eşik-le-rin-den

(Serbest) (Sıyan)

şimdi bir göl ge-yi kovmak üz-re-dir kovmak üz-re-dir

(Saz - - -)

Sevgi-lim ka-pı-nı çaldı ay dın lık bay-gın göz-le-rini aldı

(Saz - - -)

ay dın lık i-çim de-ti-kan-da kal-da ay dın lık

(Sıyan)

Bu ay dın lık beni boğmak üz-re-dir boğ-mak üz-re-dir

Uyan yarım uyan söndü yıldızlar
Gün karşı tepeden doğmak üzredir
Her sabah güneşi seyreden kızlar
Mahmur gözlerini ovmak üzredir

Uyan yarım sesler geldi derinden
Karanlık oynadı koptu yarından
İlk aşık kapının eşiklerinden
Şimdi bir gölgeyi kovmak üzredir

Sevgilim kapıyı çaldı aydınlık
Baygın gözlerimi aldı aydınlık
İçimde tükendi kaldı aydınlık
Bu aydınlık beni boğmak üzredir